

Fyrige fællesskaber

Så er det blevet min tur til at slutte mig til gruppen af ferienydere. Jeg føler mig så heldig, at jeg til daglig har så rigeligt at se til, at det at holde ferie er et kærkomment pusterum. Jeg er klar over, at jeg er aldeles privilegeret.

Også i denne ferie starter jeg med at muge ud – i skuffer og skabe, på opslagstavlen og i bunkerne, hvis højde og drøjde langsomt reduceres, og mens huset efterhånden tager form og bliver til at ånde i igen, rasler en hel del brikker på plads i mit hoved. Jeg fordøjer så at sige mentalt det halvår, der er gået, siden jeg sidst trak mig tilbage fra den pulserende PC og den til tider tyranniske indbakke. Oplevelser og minder om mennesker, møder, foredrag, forenings- og virksomheds-events m.v. dukker op, og mens jeg mentalt tømmes for flere måneders overload, sender jeg tanker til Tejn, Thise, Thyregod og Tilst, Skødstrup, Skive, Skjern og Skævinge, Fredericia, Fjerritslev, Fakse og Falster, Næstved, Nysted, Nyborg og Nørager. Det er bare nogle af de byer og steder, jeg har haft fornøjelsen at opleve i forbindelse med undervisning på en skole, pep talk på en virksomhed, foredrag på Folkeuniversitetet eller munter underholdning i forsamlingshuset eller sognegården.

Her og der slog det mig gang på gang, at krisen i Danmark må have haft den positive betydning, at vi i højere grad har fået øjnene op for styrken og glæden ved fællesskab. Mange steder samles mennesker, som bindes sammen af noget, de har til fælles – i sports-, patient-, brugs- og personaleforeninger for bare at nævne nogle fællesskaber.

Solskinsøen Bornholm dukker op på min nethinde, og jeg kommer i tanke om, hvor dejligt det var at være i Tejn til generalforsamling i brugsforeningen med efterfølgende spisning og foredrag. Et arbejdsomt og engageret, frivilligt butiksråd havde lavet grøn og lækker mad til en hel flok lydøve brugsforeningsmedlemmer fra FDB's og min bog "Grove løjer". Og i Nexø stod arbejdsomme Kvickly-ansatte i deres sparsomme fritid for adskillige events for børn og forældre, også med udgangspunkt i Grove løjer. I Gudhjem ventede ugen før en sal af videbegærlige tilhørere spændte, for tågen havde lagt sig tæt over øen. Piloten landede maskinen trods vejret, og jeg landede siden hen i en fyldt sal til klapsalver - før jeg overhovedet havde sagt et ord! Sådan er det vel sagtens på udsatte steder som Bornholm; man tager ikke noget for givet, for vejret bestemmer, om foredragsholderen når frem. Arrangørerne, her den lokale afdeling af Osteoporoseforeningen, havde gjort sig umage med at stable et arrangement med foredrag og spisning på benene og forsamlingen havde gjort sig den ulejlighed at møde op. Sjældent har jeg da følt mig så velkommen og blev hurtigt indlemmet i fællesskabet!

Tilbage i det jyske følte jeg mig hensat til forgangne tider, da jeg kørte af sted for at møde en forsamling moderne, gæve (erhvervs)kvinder, som på trods af travlhed vil det nære fællesskab i Skødstrup husmorforening. En glad aften og mødet med disse kvinder gav mig for alvor troen og håbet tilbage – fællesskabet ER stærkere end individualismen. "Farvel egotrip, goddag fællesskaber" som et af sociolog Emilia van Hauens foredrag hedder. Det foredrag kan jeg i øvrigt anbefale.

Jeg tror på, at det er disse fællesskaber, der skal hjælpe os i en ensom tid, for når vi løfter i flok, kan vi lidt bedre overkomme det hele. Hvilket fællesskab kan du finde, der kan støtte dig i hverdagen eller i din drøm

om at udvikle og flytte dig selv et lille skridt i retning af et endnu rigere liv? Tak til gæve folk i Humble, Holstebro, Herning, Hirtshals og Hillerød, Give, Greve, Gjern og Gudumholm ... I flytter mig – og giver mig troen på fællesskabets drivkraft!